

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 561 Usque Ad Annum 633

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117832

§.1. S. Theodori Siceotæ obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66072](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66072)

HISTORIA
ECCLESIASTICA.
LIBER XXXVII.

S. BONIFACIUS IV. PAPA.
PHOCAS IMPERATOR. AGILULPHUS
REX.

§. I.

S. Theodori Siceotæ Obitus.

Cum portentum in multis Galatiæ Ur-
bibus visum ad Thomam Patriar-
cham Constantinopolitanum fama
detulisset; Cruces, quæ in Supplicatio-
nibus portabantur, nemine commoven-
te fuisse vehementissime agitatae, expa-
vescens

Sæculum VII
A. C. 610.

Vita Theod.
c. 14. ap. *Boll.*
tom. 11. p. 58.

Rr 2

vescens

Sæculum VII vespens S. Theodorum Siceotam Constantinopolim accersivit. Is Joannem Presbyterum Discipulum suum Patriarchæ obtulit, rogans, ut eum Monasteriorum suorum Præpositum Generalem constitueret. Annuit Patriarcha, & Pallio donatum dimisit, Munere suo fundarum. Phocas Imperator chiragræ podagræque doloribus vexatus S. Theodorum ad se vocavit, quo orante & sibi manus imponente, melius habere cœpit, & que S. Viri precibus commendavit; S. Theodorus monuit Principem, si exaudiri vellet, torquere alios, & humanum sanguinem fundere desineret; quippe cum sciret, esse, qui contra se conjurassent, ante paucissimos dies Constantinam Mauritiæ Imperatoris viduam, multosque alios primæ nobilitatis viros evivis sustulerat.

*Theoph. an.
5. p. 247. Chr.
Pasch.*

Thomas Patriarcha rogavit S. Theodorum, ut sibi diceret, an revera Cruces vi superna commotæ fuissent, vel fraudis subesset, atque Viro sancto afflicto, prodigiosum fuisse motum, precibus institit, ut sibi aperiret, quid illud esset, quod incredibili prodigio denunciaretur; id vero cum manifestare cunctaretur, Patriarcha ad ejus pedes procidens asseverabat, non surrecturum se, nisi quod peteret, obtinisset. Tunc S. Theodorus dixit: *Nolui eloqui, quod tibi*

tibi dolendi causa futurum esset, non enim ^{Sæculum VII} grata esse poterunt, quæ scire cupis; sed ^{A.C. 610.} quia ita voluisti, scito, grandia mala nobis istis motibus portendi. Multi Religionem Nostram abjicient, invadent nos Barbari, multum sanguinis effundetur, ruina magna, & Seditioes universo orbi imminet. Ecclesiæ deserentur, Servitium Divinum cessabit, Imperii Romani hostes & exitium haud procul absunt. Restat, ut, quod boni Pastoris est, Deum ores, qui fortasse de tantis malis, quia Misericors est, aliquid demet. Istud S. Theodori Vaticinium de incursionibus Perfarum, qui anno sequente Provincias Imperii depopulati sunt, aut fortasse de peste, quam Arabes Musulmanni paulo post attulerunt, accipiendum videtur.

Patriarcha lacrymis madens S. Abbatibus Orationem exposcebat, qua a Deo peteret, ut se ex hoc mundo eriperet, priusquam ingentes calamitates videret; tum S. Theodorum in patriam suam redire parantem, quia adveniebat tempus, quo in solitudinem secedere consueverat, Constantinopoli illa hyeme remanere coëgit, quippe rumor increbrescebat, ultimam huic Civitati imminere perniciem, sperabatque, Virum Sanctum inducias a Deo impetraturum. Itaque cum S. Thomas Patriarcha obit, Theodorus extra Palatium Episcopale versari cuperet, concessit Thomas, ut

R r 3

ad

Saeculum VII ad Monasterium S. Stephani Romanorum
 A. C. 610. diverteret, ubi Festa Domini Natalitia
 in quiete & solitudine transegit. Interim
 Patriarcha morbo tentatus est, misitque
 ad S. Theodorum qui suo nomine roga-
 rent; oraret ipse ad Deum, ut sibi ex
 hac vita migrare concederet. Vir San-
 ctus respondit; imo oraturum se, ut Deus
 ad utilitatem gregis Pastorem conserva-
 ret. Sed iterum misit Patriarcha, qui
 eadem rogaent. Tunc vero Vir San-
 ctus per Diaconum suum Epiphanium re-
 nunciari jubet: *Quia ardentissime peti
 liberari & ad Jesum Christum ire, oravi,
 & obtinui. Itaque si vis, ut ad te
 veniam, sine mora ibo, secus, videbitur
 nos invicem in Jesu Christo.* Patriarcha
 gaudio exultans Theodorum e sua soli-
 tudine evocare noluit, moxque, cum
 Phocas Imperator ad eum visendum ve-
 nisset, Episcopali Benedictione omnibus
 data, magna constantia mortem oppeti-
 tit die Veneris, 20. Martii, Indictione
 decima tertia, anno 610.

Mense sequente Aprili die decimo-
 octavo, in quem inciderat Sabbatum San-
 ctum, Patriarcha Constantinopolitanus
 ordinatus est Sergius Diaconus Majoris
 Ecclesiae & Hospitio Praefectus, qui se-
 dem annis viginti novem tenuit. Ipse
 Ordinationis suae Nuncius Theodorum
 Siceotam adivit, cumque Psalmos canen-

tem invenisset, ad pedes ejus provolu- Sæculum VII
A.C. 610.
tus rogavit, ut Gratiam a Deo in illius
Dignitatis fastigio necessariam impetra-
ret, fassus, juvenem se esse pauca ex-
pertum. Vir Sanctus, erectum am-
plexus, dixit: *Ideo juveni grave onus im-
posuit Deus, ut vires tibi suppetere-
nt, quibus mala nobis impendentia tolerares.
Forti animo esto, & in Deum confide.
Diuturnum erit Regimentuum & illustre.*

S. Theodorus Siceota Constantinopoli
degens, illos, qui post Sacram Commu-
nionem balneo utebantur, redarguebat;
dicebat enim, quod homines unguenta-
ti non solerent lavari, ne suavitas odo-
ris auferretur. Monachi illius Monaste-
rii, in quo versabatur, faciem ejus, non
advertentis, depingi curarunt; tumque
ipsi ostenderunt Imaginem rogantes, ut
eam benediceret. Ille subridens dixit:
fures estis, Imaginem tamen benedixit. Vita c. 15.
Mart. Romæ:
22. April.
Multa edidit Constantinopoli Miracula,
& ad Monasterium suum reversus, cla-
pso triennio nempe anno 613. 22. April.
quo Ecclesia Memoriam ejus colit, mi-
gravit in Cœlum. Vitam ejus Eleusius
ejusdem Discipulus scripsit, qui duode-
cim annis cum ipso versatus multa mira-
cula præsens testis viderat.

§. II.

Successio Patriarcharum.

Sanctus Eulogius Alexandrinus defun-
tus

Rr 4

aus